

“Ватаным Татарстан” газетасында Камил Сәгъдәтшинның авыл нигә картая дигән мәкаләсенә тап булдым. Чынлап та шулай бара бит. Без дә сүнөп килгән авыллар турында язган идек. Язып кына хәл яхшырмый; авылны үзгәртәргә кирәк – ә ничек... Росстат мәгълүматларынан күренгән-чә, соңгы 15-20 елда ил буенча Рос-сиядә 19200 мәктәп, 5 меңнән артык хастаханә, меңнәрчә мәдәният йорты һәм башка бик күп социаль объектлар “оптимальләштерелгән”, ягъни яшәүдән туктаган. Шул исәптән авыл халкына хезмәт күрсәтүче 8400 хастаханәнен 5 меңнән артыгы ябылуга дучар ителгән. Оптимальләштерү шаукумы Мордовияне дә әйләнеп узмады. Күп кенә авылларның киләчәккә омет чыганагы булып хезмәт иткән мәктәпләр, балалар бакчалары, участок хастаханәләре, мәдәният йортлары һәм башка тор социаль объектлар бушап калды. Мәсәлән, Кадошкино районы Большие Поляны һәм Насакань Потьма авылларына бер фельдшер. Ул табибка ниләр күрергә туры килә... үзе генә белә. Шулай һәрбер авылда. Һәм инде бу объектлар да ябылгач, Мордовия буенча ничә мен кеше, үзләре һәм гаиләләре очен яхшы тормыш шартлары булдырырга теләп, читкә китәргә мәжбүр ителде. Алар, 18-35 һәм олы яшьләр. Камил Сәгъдәтшин фикере белән килешәм: югары эзерлекле, белемле, кулларынан теләсә нинди эш килүче яшьләр, эш һәм тиешле шартлар тудырылса, авылның киләчәге була алыр иде.

Дорес, торле дәүләт программалары, Президент һәм республика житәкчеләренән кондәлек кайгыртуы нәтижәсендә бүген республика авылларында әледән-әле яна мәктәпләр, ФАП, ягъни авыл халкына медицина ярдәме күрсәтү пунктлары, башка торле социаль объектлар да сафка баса. Әмма, туй узгач – думбра дигәндәй, күп авылларда яшәргә кеше кимегәннән-кими барганда, бер туздырганны янә жыеп алу да жинел булмаячак шул. Бүген авыл жирлегендә үз урынын, үзенә нинди дә булса эш-шогыль тапкан 1000 яшь кешегә 760 бала һәм өлкән пенсионер туры килүе дә хәлне шактый катлауландыра. Бу исә авылда эшләүче хезмәт кешесенән жилкәсенә тигән йок шәһәрдә яшәүчеләргә караганда ике тапкыр артыграк туры килә дигән сүз дә әле.

Авыл кешесенән гомер озынлыгы шәһәрдә яшәүчеләрнекенә караганда 2 елга кимрәк булу да уйландыра. Байтак кына авылларның тенкәсенә тигән юлсызлык, авыл хужалыгында житештерелә торган продукциягә тиешле бәя булмау, житештерелгәнне вакытында сата алмау, хезмәт хакларының чагыштырмача түбән булуы, кайчагында анысының да тоткарлануы һәм башка бик күп торле социаль гаделсезлекләреннән нәтижәсе бу.

Ә бит топтән уйлап караганда, авылда яшәүчеләр шәһәрнекеләрдән күпкә бөхетлерәк. Башкача булганда, язга чыгу белән момкинлеге булганнар авылга, дачаларга

ашыкмаслар иде. Нәрхәлдә, табигать кочагында сәламәтлеккә дә файдалырак, күнеллерәк тә. Кечкенә генә жир кишәрлегендә кыш буена житәрлек итеп яшәлчә, жиләк-жимеш үстерү дә гаилә бюджетына комачау итми.

Шулай булса да, авылда яшәвчеләрдән зар авазларын күбрәк ишетергә туры килә.

Аеруча яшьләрдән. Галимнәр әйтвенчә, авылда яшәвчеләрнен яртысыннан артыгы үз тормышыннан канәгать түгел. Югыйсә бүген нәр авылда газы, уты, суы, кыскасы, бар нәрсә бар. Күз алдында булган унай үзгәрешләрне санап та бетерерлек түгел.

Компьютер, кесә телефоны, интернет мөмкинлекләреннән файдаланып була.

Белгечләр яшьләрнен үз тормышларыннан канәгать булмавын авылларнын киләчәгенә омет кими баруы белән дә аңлата.

Камил Сәгъдәтшин белән мин дә килешәм. Сөз, хөрмәтле «Юлдаш»ны укучыбыз, ничек уйлыйсыз; уйларыгыз белән уртаклашсагыз иде?

Н.Хәлил